

dao veoma loše i utučeno a odeća mu je bila krvava. Nedelju dana kasnije, u subotu 20.07.1998. godine, Bedrijevi roditelji, Sa-medin i Nysrete, i brat Sali ponovo su otišli da ga posete. Zatekli su prazan štab OVK i izgorele zgrade, a Bedriju nije bilo ni traga. Porodica je tražila Bedrija u okolnim selima ali niko nije znao ništa. Posle gotovo devet godina, 10.01.2007. godine, porodica je dobila Bedrijeve posmrtno ostatke, koji su nađeni na groblju u Peći/Pejë. Sahranila ih je na groblju u Brestovcu/Brestoc.

Vrhovni sud Kosova je u aprilu 2009. godine pravosnažno osudio osudio Selima Krasniqija, Bedrija Zyberaja i Agrona Krasniqija, pripadnike vojne policije OVK, na višegodišnje kazne zatvora, zbog nezakonitog pritvora i nehumanog postupanja prema Bedriju Berishi i drugim zatvorenicima u zatvoru OVK u Drenovcu/Drenoc.

Izvori: izjava H. B, FHP-14344; Okružni sud u Prizrenu, K.br.8512005 (S. Krasniqi i drugi), presuda, 10.08.2006, FHP-33923; VSK, K.Z. 37112008, (S. Krasniqi i drugi), presuda, 10.04.2009, FHP-29712; BIA, *Operativna...*, 59, FHP-16913.

Avdi (Muhamet) Berisha

(9.06.1933, Albanac iz Brestovca/Brestoc, opština Orahovac/Rahovec, zemljoradnik, osmoro dece)

Avdi je živeo sa suprugom Nuriom, sinom Selimom, snajom i unučadima, dok su četvorica sinova sa porodicama živela u inostranstvu. U julu 1998. godine, sin Muhamet se vratio iz Nemačke. Priključio se OVK na kosovsko-albanskoj granici. Dana **13.07.1998.** godine, u 13:15 časova, sedmorica pripadnika vojne policije OVK došla su pred Avdijevu kuću i naredila mu da pođe sa njima. Porodici su rekli da ga vode u štab u **Drenovac/Drenoc**, i da za dva dana neko dođe po njega. Sin Milaim [koji je mesec dana ranije došao iz Švajcarske] i porodični prijatelj Halim otišli su u Drenovac/Drenoc, ali nisu videli Avdija. Neki zapovednici su im rekli da je živ. Navodno, komšije su prijavile Avdija da je kupio zemlju od Srbina. Sinovi su nekoliko puta dolazili u štab i raspitali se za oca. Početkom avgusta 1998. godine, sin Muhamet

se obratio Selimu Krasniqiju i ovaj mu je rekao da je Avdi prebačen u *Drenicu/Drenica*. Avdijeva sudbina do danas je ostala nepoznata. Njegov nestanak evidentiran je na listi nestalih lica MKCK pod oznakom YUK-050106-01.

U aprilu 2009. godine, Vrhovni sud Kosova je pravosnažno osudio Selima Krasniqija, Bedrija Zyberaja i Agrona Krasniqija, pripadnike vojne policije OVK, na višegodišnje kazne zatvora, za nezakonit pritvor i nehumanost postupanje prema Avdiju Berishi i drugim pritvorenicima u zatvoru OVK u Drenovcu/Drenoc.

Izvori: izjava M.B, FHP-33485; Okružni sud u Prizrenu, K.br.8512005 (S. Krasniqi i drugi), presuda, 10.08.2006, FHP-33923; VSK, K.Z. 37112008, (S. Krasniqi i drugi), presuda, 10.04.2009, FHP-29712; VSCG KPP, *Lista...*, FHP-8817; SMIP, *Teroristički...*, III, 233; MKCK, *Nestale osobe...*, FHP-9795.

Besnik (Zeqir) Konstantini

(16.08.1969, Albanac iz Prizrena/Prizren, trgovac, troje dece)

U junu 1998. godine, Besniku su srpski policajci kod sela Ljubižda/Lubizhde oduzeli automobil. Besnik je tada odlučio da se priključi OVK. Krajem juna, sa prijateljem Muharremom, krenuo je belim kombijem ka Ratkovcu/Ratkoc da bi se preko Besnikovih rodaka povezali sa tamošnjim štabom OVK. Idući putem, nesmetano su prošli pored policijskog punkta u Gradištu/Gradishtë. U selu Radošte/Malësi e Vogël naišli su na punkt OVK. Pripadnici OVK su počeli da ih ispituju i sumnjice da su srpski špijuni jer su bez problema prošli policijski punkt. Odveli su Besnika i Muharrema u štab OVK u **Drenovcu/Drenoc**. Besnikova majka Hyrmete je čula od sestrih sinova da se Besnik nalazi u Drenovcu/Drenoc i da joj je poručio da mu donese nešto stvari. Posetila ga je dva puta, poslednji put **14.07.1998.** godine. Sa njom su bile i dve Besnikove ćerke. Zatekli su ga u zgradi škole, razgovarali su s njim i ostavili mu odeću i neke lične stvari. Naknadno, Hyrmete je čula od Muharrema da je sa Besnikom proveo tri nedelje u Drenovcu/Drenoca i da je Besnik ostao tamo. U decembru 2006. go-